

ALT KAM BOER

Heden de tweeduizendzestien (2016)
ten verzoeken van de heer Lambertus Thomas Christiaan FILIPPINI, wonende te
[REDACTED] te dezer zake domicilie kiezende te Den Haag aan de
Statenlaan 28 (2582 GM) ten kantore van Alt Kam Boer advocaten, van welk kantoor
mr. B.A. Boer te dezer zake tot gemachtigde wordt gesteld, met recht van substitutie;

HEB IK

Krachtens schriftelijke last van de voorzieningenrechter van de rechtbank Amsterdam
d.d. 28 juni 2016

In kort geding GEDAGVAARD:

De publiekrechtelijke rechtspersoon **GEMEENTE AMSTERDAM**, zetelend te
(1011 PN) Amsterdam aan Amstel 1, aldaar mijn exploit doende en afschrift dezes
latende aan:

OM:

Op woensdag 7 september 2016 te 09.30 uur in persoon dan wel vertegenwoordigd door een
gemachtigde, te verschijnen ter terechtzitting van de voorzieningenrechter van de Rechtbank
te Amsterdam, alsdan aldaar gehouden wordende in het Gerechtsgebouw aan de
Parnassusweg 220, 1076 AV Amsterdam (Postbus: 84500 1080 BN Amsterdam);

MET AANZEGGING, dat:

1. Indien gedaagde op de bepaalde zittingsdatum noch in persoon noch bij gemachtigde verschijnt, hoewel gedaagde dat bij dagvaarding was aangezegd en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten in acht zijn genomen, de rechter verstek tegen gedaagde zal verlenen en de hierna omschreven vordering zal toewijzen, tenzij de eis de rechter onrechtmatig of ongegrond voorkomt;
2. bij verschijning in het geding van gedaagde een griffierecht zal worden geheven, te voldoen binnen vier weken te rekenen vanaf het tijdstip van verschijning;
3. de hoogte van de griffierechten is vermeld in de meest recente bijlage behorend bij de Wet griffierechten burgerlijke zaken, die onder meer is te vinden op de website: www.kbvg.nl/griffierechtentabel;
4. dat van een persoon die onvermogen is een bij of krachtens de wet vastgesteld griffierecht voor onvermogenen wordt geheven indien hij op het tijdstip waarop het griffierecht wordt geheven heeft overgelegd:
 - I. een afschrift van het besluit tot toevoeging, bedoeld in artikel 29 van de Wet op de rechtsbijstand, of indien dit niet mogelijk is ten gevolge van omstandigheden die redelijkerwijs niet aan hem zijn toe te rekenen, een afschrift van de aanvraag, bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de Wet op de rechtsbijstand, dan wel
 - II. een verklaring van het bestuur van de raad voor rechtsbijstand, bedoeld in artikel 7, derde lid, onderdeel e, van de Wet op de rechtsbijstand waaruit blijkt dat zijn inkomen niet meer bedraagt dan de inkomens bedoeld in de algemene maatregel van bestuur krachtens artikel 35, tweede lid, van die wet;

TENEINDE:

Alsdan namens mijn rekwirant als eiseres te horen eis doen op de volgende gronden:

Inleiding

1. Eiser, hierna ook te noemen “Filippini”, meent dat het systeem waarbij kentekengegevens dienen te worden ingevoerd bij het betalen van parkeerbelasting, het zogenaamde “kentekenparkeren”, een ongerechtvaardigde inbreuk op de privacy van burgers maakt en onder andere in strijd is met artikel 8 EVRM. Parkeerders dienen namelijk in de gelegenheid te worden gesteld om parkeerbelasting te kunnen betalen zonder (privé)gegevens te moeten registreren.
2. Filippini heeft op deze gronden al eerder een procedure aanhangig gemaakt (bekend onder zaaknummer: AWB 14/1512), hetgeen heeft geresulteerd in de uitspraak van de Rechtbank Amsterdam d.d. 30 januari 2015 (ECLI:NL:RBAMS:2015:358, **productie 1**). In deze uitspraak is het beroep van Filippini gegrond verklaard. Er is tegen het vonnis geen hoger beroep ingesteld.
3. Kort samengevat heeft de Rechtbank in dit vonnis aangegeven dat er uitsluitend parkeerbelasting kan worden nageheven wanneer die belasting niet is betaald, zoals neergelegd in artikel 20 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Awr). Een verplichting om de parkeerbelasting alleen te kunnen betalen met een (correct) ingevoerd kenteken zou in strijd zijn met artikel 20 Awr. Kortom, ook op grond van de Algemene wet inzake rijksbelasting kan het “kentekenparkeren” burgers niet worden verplicht.
4. Tot verbazing van Filippini, en met hem vele andere burgers, heeft de Gemeente Amsterdam tot het moment van uitbrengen van deze dagvaarding echter geen wijzigingen aangebracht in haar systeem om parkeerbelasting te heffen. Er dient nog steeds een kenteken te worden ingevuld bij de ‘parkeermeter’. Filippini heeft zelfs een naheffingsaanslag ontvangen, terwijl hij wel parkeerbelasting had betaald. Als **productie 2** wordt deze naheffingsaanslag en het betaalbewijs van Filippini overgelegd.

5. Reden voor Filippini om in deze procedure onder meer een verbod op handhaving te vorderen. In deze dagvaarding zal hierna nader worden aangegeven dat kentekenparkeren in strijd is met de (belasting)wetgeving en met de artikelen 8 EVRM en 17 IVBPR alsmede artikel 10 Grondwet, waardoor kentekenparkeren een schending vormt van het recht op privacy . Vervolgens zullen de vorderingen van Filippini worden toegelicht, alsmede zijn spoedeisend belang bij deze vorderingen.

Kentekenparkeren in strijd met (belasting)wetgeving

6. Artikel 20 van de Algemene wet inzake rijksbelasting (Awr) luidt als volgt:

"- 1. Indien belasting die op aangifte behoort te worden voldaan of afgedragen, geheel of gedeeltelijk niet is betaald, kan de inspecteur de te weinig geheven belasting naheffen. Met geheel of gedeeltelijk niet betaald zijn wordt gelijkgesteld het geval waarin, naar aanleiding van een gedaan verzoek, ten onrechte of tot een te hoog bedrag, vrijstelling of vermindering van inhouding van belasting dan wel teruggaaf van belasting is verleend.

- 2. De naheffing geschiedt bij wege van naheffingsaanslag, die wordt opgelegd aan degene, die de belasting had behoren te betalen, dan wel aan degene aan wie ten onrechte, of tot een te hoog bedrag, vrijstelling of vermindering van inhouding dan wel teruggaaf is verleend. In gevallen waarin ten gevolge van het niet naleven van bepalingen van de belastingwet door een ander dan de belastingplichtige, onderscheidenlijk de inhoudingsplichtige, te weinig belasting is geheven, wordt de naheffingsaanslag aan die ander opgelegd.

- 3. De bevoegdheid tot naheffing vervalt door verloop van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan of de teruggaaf is verleend.

- 4. Indien de belastingschuld is ontstaan door de verkrijging van de economische eigendom van onroerende zaken of van rechten waaraan deze zijn onderworpen, bedoeld in artikel 2, tweede lid, van de Wet op belastingen van rechtsverkeer, vervalt de bevoegdheid tot naheffing, in afwijking in zoverre van het derde lid,

door verloop van twaalf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan.”

7. Zoals de Rechtbank Amsterdam terecht in haar vonnis van 30 januari 2015 (vide productie 1) heeft overwogen is in dit artikel het beginsel weergegeven dat er uitsluitend naheffing kan plaatsvinden indien er *geen* belasting is betaald. De Rechtbank geeft hierbij aan dat wanneer de voorwaarde tot het invoeren van het kenteken zo dient te worden opgevat dat parkeren zonder juiste invoering van het kenteken betekent dat er sprake is van parkeren zonder dat de verschuldigde belasting is betaald, dit in strijd met artikel 20 Awr is. Dit oordeel van de Rechtbank Amsterdam is inmiddels bevestigd in vergelijkbare zaken bij het Hof Amsterdam en de Hoge Raad; zie bijvoorbeeld Hof Amsterdam 5 nov. 2015 (ECLI:NL:GHAMS:2015:4471), Hoge Raad 26 februari 2016 (ECLI:NL:HR:2016:316) en Hoge Raad 3 juni 2016 (ECLI:NL:HR:2016:1048).
8. Kortom, het niet naleven van de gemeentelijke eis om een (juist) kenteken in te voeren bij de parkeermeter, kan niet leiden tot de conclusie dat er niet rechtsgeldig parkeerbelasting is betaald. Dat de Gemeente Amsterdam slechts controleert of er parkeerbelasting is voldaan door middel van het scannen/controleren van kentekens en niet (tevens) door middel van een kaartje uit de parkeerautomaat dat achter de ruit van de auto dient te worden geplaatst, doet hier uiteraard niets aan af. Dit is immers een keuze van de Gemeente Amsterdam. Filippini verwijst in dit verband bijvoorbeeld naar het parkeerbeleid van de gemeente Utrecht, waar ondanks invoering van kentekenparkeren tevens nog reguliere controle van parkeerkaartjes (zonder kenteken) achter de voorruit plaatsvindt en parkeerders op die wijze anoniem kunnen parkeren.

Kentekenparkeren maakt inbreuk op privacy

9. Naast het feit dat het kentekenparkeren in strijd is met (belasting)wetgeving, maakt het kentekenparkeren ook inbreuk op de privacy van de burger. Het kentekenparkeren werkt namelijk als volgt.

Bij het kentekeneren dient er een betaling te geschieden waarbij een locatie, tijd en kenteken aan elkaar worden gekoppeld. Hierdoor wordt het bijvoorbeeld mogelijk dat een scanauto door de straten kan rijden die bij elke scan van een kenteken verifieert of bij dat kenteken door een betaling een juiste koppeling van tijd en locatie bestaat. Indien dit het geval is, dan hoeft er geen naheffingsaanslag te worden opgelegd.

Indien er een kenteken zonder betaling wordt gevonden, dan zal er wel een naheffingsaanslag worden verstuurd. De gegevens die de parkeerder moet verstrekken om aan het kentekeneren te voldoen in Amsterdam betreffen de kentekengegevens zelf en bij betaling wordt er een registratie gemaakt van zijn bankpas- of creditcardgegevens. De kentekengegevens met de parkeerlocatie worden vervolgens 13 weken bewaard in het Nationaal Parkeerregister. Dit register wordt op verzoek van een coöperatie van verscheidene gemeenten, het Servicehuis Parkeer- en Verblijfsrechten (SHPV), beheerd door de RDW.

10. Op grond van de Algemene wet inzake Rijksbelastingen dient de koppeling tussen kenteken en bankgegevens ook bewaard te worden, aangezien dit betaalgegevens zijn die deel uitmaken van de administratie van de Gemeente Amsterdam. De betaalgegevens worden dus ook gedurende 7 jaar lokaal bewaard, in het geval van de Gemeente Amsterdam op het stadhuis in Amsterdam. Ongeacht of de gegevens versleuteld worden opgeslagen kan er dus gedurende 7 jaar worden getraceerd op welk moment en waar een bepaald kenteken en derhalve een persoon zich bevond. Bovendien is het versleuteld zijn van deze gegevens niet van belang, aangezien het gedurende deze tijd altijd mogelijk moet zijn om de versleuteling ongedaan te maken. Immers, indien de versleuteling niet ongedaan kan worden gemaakt, wordt de facto niet voldaan aan de Algemene wet Rijksbelastingen.
11. Het kentekeneren is in het leven geroepen om de parkeerdruk te reguleren en is een uitwerking van het parkeerbeleid. Om parkeerdruk te reguleren zijn er tal van mogelijkheden die op dit moment en in het verleden met succes zijn en worden gebruikt, waaronder nummervakparkeren. Om de parkeerdruk te reguleren is het dus niet *noodzakelijk* om een koppeling te maken met persoonsgegevens,

waardoor een parkeerder kan worden geïdentificeerd en derhalve een inbreuk op zijn privacy moet dulden.

Kentekenparkeren voldoet dan ook niet aan het pertinentiecriteria dat het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens als voorwaarde stelt om een dergelijke inbreuk te kunnen billijken. Deze bewerking is namelijk niet *noodzakelijk* om in een democratische samenleving het beoogde doel te bereiken.

12. Hierdoor is het kentekenparkeren ook in strijd met het proportionaliteitsbeginsel, er bestaan immers al lange tijd handhavinginstrumenten waarbij het niet noodzakelijk is om kentekengegevens in te voeren, waardoor er geen inbreuk op de privacy wordt gemaakt. Naast dit proportionaliteitsbeginsel kent men ook nog het subsidiariteitsbeginsel, waaraan in ieder geval de voorwaarde dat alleen met een bankpas en creditcard kan worden betaald niet voldoet. In het kader van de privacy heeft een burger immers het recht op anonieme betaling, hetgeen betekent betaling d.m.v. contant geld of een ander anoniem betaalmiddel. Filippini verwijst in dit verband bijvoorbeeld naar de gemeente Hoorn, waar kentekenparkeren werd ingevoerd met behoud van de mogelijkheid om contant te betalen bij de parkeerautomaat.

13. Het kentekenparkeren voldoet daarnaast ook niet aan het rechtsstaatbeginsel dat nodig is om een inbreuk op een mensenrecht te kunnen rechtvaardigen. Het kentekenparkeren mist immers een kenbaar regime dat de burger adequate bescherming biedt om inbreuken te tolereren en dat ook een toezichtapparaat kent om de hierbij behorende bescherming te kunnen waarborgen. Er is immers veel onduidelijkheid met betrekking tot de opslag van door de parkeerder afgegeven gegevens. Onduidelijk is namelijk wie bepaalt welke personen er wanneer bij de opgeslagen gegevens kunnen komen. Ook is onduidelijk wie er toezicht houdt dat er geen onrechtmatige inbreuken plaatsvinden. Deze onduidelijkheden over belangrijke waarborgen krijgen nog meer zwaarte, nu de gemeente Amsterdam het parkeerbeheer met regelmaat aanbesteedt, waardoor de eerste schakel in de opslag van persoonsgegevens door niet-overheidsgerelateerde bedrijven plaatsvindt. Sinds 1 januari 2016 wordt het parkeerbeheer feitelijk uitgevoerd door een Frans bedrijf, Egis Projects,

dat de aanbesteding heeft gewonnen. Nederlandse persoonsgegevens kunnen hierdoor zelfs in de invloed/machtssfeer van buitenlandse mogendheden komen.

14. Kortom, de conclusie kan dan ook geen andere zijn dan dat het kentekenparkeren een ongerechtvaardigde inbreuk maakt op de privacy van burgers, waardoor kentekenparkeren een schending van de mensenrechten is, met name artikel 8 EVRM en 17 IVBPR. Op dezelfde wijze vormt kentekenparkeren een schending van art. 10 Grondwet.
15. Voorts blijkt ook dat de gemeente in de praktijk niet kan handhaven conform de toepasselijke belastingwetgeving. Volgens de toepasselijke belastingwetgeving is het slechts noodzakelijk dat er door een parkeerder kan worden aangetoond dat deze zijn parkeerrechten heeft voldaan. Een koppeling met kentekengegevens is dus niet verplicht. De gemeente Amsterdam stelt zich echter op het standpunt dat alleen aan de belastingwetgeving kan worden voldaan als naast een betaling ook een koppeling met een kenteken is geregistreerd. Een vereiste dat op 3 juni 2016 dus door de Hoge Raad is afgewezen. Filipini verwijst nogmaals naar productie 2, zijnde een naheffingsaanslag omdat hij geen kenteken had ingevoerd. Ook alleen hierom heeft de burger Filipini er belang bij dat de huidige methodiek van heffing van parkeerbelasting dmv kentekenparkeren dient te worden aangepast, nu de Gemeente niet overeenkomstig de dwingendrechtelijke belastingbepalingen kan handhaven.
16. Een laatste reden voor deze procedure is dat de Gemeente Amsterdam moedwillig achterwege laat de burgers naar behoren te informeren dat zij geen wettelijke verplichting hebben om hun kenteken in te voeren op het moment dat zij een betaling doen bij een parkeerautomaat. Immers, de gemeente weet al tenminste een jaar dat deze verplichting op grond van de Rijksbelastingwetgeving niet bestaat, doch heeft nog steeds haar apparaten niet aangepast door daarbij een vermelding te maken dat invoering van het kenteken slechts op vrijwillige basis is.

Vordering

17. In deze procedure wordt er een verbod gevorderd op de handhaving van parkeerbelasting volgens het huidige beleid van de Gemeente Amsterdam, inhoudende het handhaven door gebruik te maken van kentekenparkeren. Deze handhaving-methode maakt immers een ongerechtvaardigde inbreuk op de privacy van burgers, waardoor er sprake is van schending van - onder andere - mensenrechten.
18. Voorts heeft een burger er recht op dat een overheidsinstelling haar beleid overeenkomstig de geldende wetgeving uitvoert, in casu conform de in Nederland geldende Rijksbelastingwetgeving. Concreet betekent dit dat de Gemeente Amsterdam geen valse instructies aan de burgers kan en mag geven, zoals de verplichting bij de betaalautomaten om naast het doen van een betaling ook het kenteken in te voeren. Sterker, de burger vervolgens ook nog te straffen als die het kenteken niet invoert door het sturen van een naheffingsaanslag.
19. Ook dient er de mogelijkheid te komen om contant of anderszins anoniem de parkeerbelasting te kunnen voldoen, nu gedurende 7 jaar in de op zich voor velen toegankelijke gemeentelijke administratie persoonsgegevens opgeslagen zijn zonder een directe parkeerbeleid noodzaak hiertoe.
20. Dit verbod wordt gevorderd op straffe van een dwangsom van € 50.000 per dag. Aangezien de parkeeropbrengst in 2015 € 190 miljoen bedroeg, zijnde een bedrag van ruim € 520.000 per dag, is ca 10% van deze dagopbrengst een redelijke dwangsom, waarbij een maximum kan gelden van 100 dagen. Filippini wenst als begunstigde van een eventuele verbeurte boete de Stichting Privacy First aan te wijzen, zodat deze zich de boete kan aanwenden ter behoud en bevordering van het recht op privacy .

Spoedeisend belang bij verbod

21. Filippini heeft belang bij het in deze procedure gevorderde verbod, nu hij en andere burgers schade ondervinden door de wijze van handhaving door de Gemeente Amsterdam. Op dit moment leidt de handhaving van de Gemeente Amsterdam er namelijk toe dat indien er geen (juist) kenteken wordt ingevoerd er een naheffingsaanslag wordt opgelegd. Vervolgens dient er bezwaar en wellicht zelfs beroep ingesteld te worden om niet aan deze onterecht opgelegde naheffingsaanslag te hoeven voldoen. Kortom, een burger moet veel inspanningen verrichten om niet aan de ten onrechte opgelegde naheffingsaanslag te hoeven voldoen. Het instellen van beroep brengt bovendien kosten met zich mee, namelijk het betalen van griffierecht en het stellen van zekerheid. Hierbij merkt Filippini nog op dat het staken van deze wijze van handhaving voor de Gemeente Amsterdam eenvoudig te bewerkstelligen is.

Los hiervan is er per definitie sprake van een spoedeisend belang voor een burger als een overheidsorgaan in strijd met de wet handelt en burgers derhalve ten onrechte bedreigt met bestuursrechtelijk en/of belastingrechtelijke maatregelen.

22. Op 12 februari 2016 heeft de raadsman van Filippini de Gemeente Amsterdam met klem verzocht om alsnog zorg te dragen voor de benodigde wijzigingen in het systeem dat wordt gebruikt om parkeerbelasting te heffen (**productie 3**). Dit betrof allereerst het verwijderen van de instructie op de parkeerautomaten dat het kenteken dient te worden ingevoerd om parkeerbelasting te kunnen betalen. Daarnaast betrof dit het staken van de controle of er parkeerbelasting is betaald door middel van alleen het controleren van kentekens en niet ook het betalingsbewijs achter de voorruit. De gemeente Amsterdam heeft hier echter geen gehoor aan gegeven.

Verweer zijdens De Gemeente Amsterdam

23. Er is Filippini geen steekhoudend verweer zijdens de Gemeente Amsterdam bekend.

Bevoegdheid

24. Aangezien de onderhavige vordering gericht is tegen de Gemeente Amsterdam, is de voorzieningenrechter van de Rechtbank Amsterdam, locatie Amsterdam bevoegd om van de onderhavige vordering kennis te nemen.

MITSDIEN:

Dat het U Edelachtbare moge behagen, bij voorziening uitvoerbaar bij voorraad:

1) **Primair** om gedaagde te gebieden te staken met het handhaven van parkeerbelasting door gebruikmaking van de methodiek van kentekensparkeren zoals is bedacht en wordt toegepast door het Servicehuis Parkeer- en verblijfsrechten (SHPV) en met gebruikmaking van scanauto's en het nationaal Parkeerregister,

subsidiar om gedaagde te gebieden naast de methodiek van kentekensparkeren zoals is bedacht en wordt toegepast door het Servicehuis Parkeer- en verblijfsrechten (SHPV) en met gebruikmaking van scanauto's en het nationaal Parkeerregister, het tevens mogelijk te maken dat burgers via contante of anderszins anonieme betaling hun parkeerbelasting kunnen voldoen zonder verplichting tot het invoeren van een kenteken of anderszins tot het invoeren van tot personen herleidbare gegevens, alsmede dat bij handhaving van de parkeerbelasting een controle van het parkeerbewijs achter de voorruit plaatsvindt,

meer subsidiar om gedaagde te gebieden de teksten op alle parkeerautomaten zodanig te wijzigen dat invoering van kentekens of anderszins tot het invoeren van tot personen herleidbare gegevens niet langer verplicht gesteld wordt, alsmede dat bij handhaving van de parkeerbelasting een controle van het parkeerbewijs achter de voorruit plaatsvindt,

ingaaude per datum uitspraak van het vonnis, subsidiair binnen twee weken na betekening van het vonnis, dan wel binnen een door u in goede justitie te bepalen termijn, op straffe van betaling aan de stichting Privacy First van een dwangsom van € 50.000 per dag of dagdeel dat gedaagde geen gehoor aan uw veroordeling of gebod geeft, met een maximum van 100 dagen dan wel op straffe van betaling aan de stichting Privacy First van een door u in goede justitie te bepalen dwangsom;

- 2) Om gedaagde te veroordelen in de kosten van deze procedure, waaronder begrepen de nakosten, een en ander te voldoen binnen 14 dagen na dagtekening van het vonnis, en – voor het geval voldoening van de (na)kosten niet binnen de gestelde termijn plaatsvindt – te vermeerderen met de wettelijke rente over de (na)kosten te rekenen vanaf bedoelde termijn voor voldoening.

De kosten dezes voor mij, deurwaarder, €